

НОВОРІЧНІ ПРИГОДИ ПОСТУПІВЦІВ У КАРПАТАХ...

1. Як все починалося

А починалося все досить сумбурно і спонтанно! Після моїх літніх пригод у Карпатських горах, мав я необережність поділитися своїми враженнями з товаришами по Організації. Зважаючи на наші Принципи лідерства мені за-

пропонували організувати зустріч Новорічної ночі з членами нашої Організації у мальовничих Карпатах. Я звісно погодився, і тут все закрутилося...

Організація Новорічної ночі у карпатських горах, як виявилось, діло не просте, а тим більше в такому курортному місці як смт. Славське. Пансіонати замовляються на цей період ще влітку, тому природно виникли проблеми, коли я спохватився в середині жовтня. Але не все так погано – головне: мати потрібних друзів в потрібному місці!!! Щоправда, досить важко зрозуміти менталітет корінних жителів західної України, тому після місячного надокучання і вмовляння мені таки дали заповідну адресу, за якою господарі люб'язно погодились прийняти нашу "маленьку" (13 чоловік) компанію на 3 ночі в своєму домі за "символічну" платню. До речі, як виявилось відпочинком в Українських Карпатах не по кишені пересічному українцю.

Не довго розмірковуючи авангард з чотирьох чоловік осідлавши червоного "Буцефала" вирушив до точки нашого призначення з метою "застовпити" місце за посередництвом вічнозелених одиниць. Як виявилось наші карпатські друзі не довіряють таким чудесам

але переможний для нас, бій з Українсько залізницею за право пересування вагонами зразка "плацкарт" 30 грудня 2005 року за маршрутом Київ - Славське.

2. Як ми добивалися

На кінець настав цей заповітний день відправлення до мети нашого прагнення! Зібравши всі необхідні речі, спакуювавши похідний комплект туриста (варіант для вагону зразка "плацкарт") о восьмій годині вечора почалася організована посадка у вагон. Щоправда троє наших чарівних товаришів в силу природних причин, а саме відсутності білетів, догнали нас наступним потягом, який відправлявся десь близько одинадцятої вечора.

Розмістившись у вагоні та накривши вечерю, почали лунати тости і заклики до веселого проведення Новорічних свят. Також не забули задекларувати основні принципи Громадської Організації "Поступ" для пасажирів вагону та запропонувати вступ до Організації. О дев'ятій ранку 31 грудня 2005 року без особливих ексцесів наша дружна компанія в повному складі стояла на пероні станції смт. Славське.

3. Переддень Новорічної ночі

Познайомившись з нашими милими господарями, та розмістившись у своїх кімнатах значна частина нашої команди на чолі з шановним паном Головою вирушила покоряти славу Карпатську вершину, українську "Мекку" гірськолижників - гору "Тростянь". Судячи з їх слів перше враження в них склалося неабияке. Їм незвично було чекати в черзі на підйомник більше години часу, але на горі вони погрівшись "глінтвейном" вже значно веселіше дивилися на прекрасні пейзажі,

Лідер, котрий не робить помилок, зазвичай нічого не робить

цивілізації, як поштовий чи банківський перерахунок. Наочно переконались, що місце, запропоновані нам для проживання знаходяться на належному рівні, а саме дві кімнати на два і чотири чоловіки на другому поверсі "скромної" хатинки, та дві двомісні і одна тримісна кімнати на третьому поверсі, ми зрозуміли - це воно, тут ми і зустрінемо Новий 2006 рік! Для нас, як "спортсменів - гірськолижників" залишалося відкритим головне питання: "А що з банкетом?". Завдяки спостережливій далекоглядності нашої улюбленої Олі, яка на даний момент сильно зголоділа, ми потрапили у місцевий "центр культури" – ресторан "Максим". Сама назва ресторану викликала в нас вже позитивні емоції, тому випадково потурбувавши офіціанта риторичним питанням на тему проведення Нового року, вже через п'ятнадцять хвилин після філіжанки смачної кави та вивчення святкового меню, було внесено завдаток за банкет у новорічну ніч для нашої веселої компанії. Забігаючи наперед скажу, що страви подані згідно з меню були дійсно смачними, а загалом в питанні "ціна-якість" всі були присмтно здивовані. На цьому наша місія була вичерпана і ми дружно поїхали до Києва, щоб вступити в новий нерівний,

які щоправда того дня були частково закриті туманом. Решта членів нашої команди займалася більш прозаїчними питаннями. По-перше, необхідно було владнати всі фінансові питання. По-друге, необхідно було зустріти наш чарівний ар'єргард, в особі Ірини Ткаченко та Наталі і Лени Коптевих. В цей час Ліда, як рушійна сила нашого загону, випадково натрапили на чарівну сауну, яку відразу ж замовила на вечір першого дня нового року, так би мовити, для скидання стресу та підйому тонусу після святкування.

Десь близько пів на восьму вечора чарівна половина нашого колективу, зі всією притаманною їм, тобто жінкам, меркантильністю почала готуватися до Новорічного банкету. В цей час чоловіча половина займалася, хто чим, як наприклад дегустація кращих сортів пива від Першої Львівської приватної броварні на фоні мальовничих гір закритих вечірнім туманом і снігом та фотографування на фоні новорічних ялинок.

4. Банкет

Настав двоогоочікуваний момент, а саме десята година вечора останнього дня 2005 року, яка в нас значилася як відправна точка нашої Новорічної феєрії. Не тільки наші чарівні дівчата виступали прикрасою стола, столи

Новости «Поступа»

• 25 января 2006 года (среда, 19:00) в офисе организации обсуждение структуры раздела "Сильное государство" проекта новой программы ОО "Поступ". Внимание! Разработку данного документа предполагается осуществлять публично.

• 28 января 2006 года (суббота) празднование дня Имениника (январь). Подробности на Форуме в разделе "Досуг".

Громадська організація «Поступ» з найкращими побажаннями вітає з днем народження

Довгого Володимира Петровича (22 січня)

просто лопнули від різного роду смачних страв. Після декількох змістовних початкових тостів підійшов час на виступ Президента України з Новорічними вітаннями для громадян нашої Держави. Політичні аспекти виступу залишимо поза розглядом цієї статті, так як це не тема для викладення. Але після дванадцятого удару годинника, щоправда невідомо якої ратуші України, почалися вибухи шампанського, дзвін бокалів, цілування і вітання всіх присутніх один одного з Новим 2006 Роком "Червоної собаки". Як завжди не обійшлося без купання в шампанському дівчат, які спочатку обурювалися, але ближче до кінця подорожі кардинально змінили свої погляди на винуватця цього дійства.

На вулиці в цей час творилося щось неймовірне. Такому феєрверку позаздрив би напевно і сам Київ з його Майданом. Враження від того що настав вже день, від вибухів піротехнічних див, не відходило від народу хвилин п'ятнадцять поспіль. Після цього всі дружно вирішили, що зараз якраз настав час щось перекусити. "Пішла на УРА!!!" жарена форель, після якої було відкрито танцювальну частину, в якій наш колектив займав весь час лідируючі місця. Як наслідок було отримано краший приз за самий еротичний танець у вигляді двох лижних палок, щоправда чомусь без лиж. Саме ці палки з радістю готові видати в оренду всім бажаючим смажити шашлики на снігу в мороз. Крім нашого веселого товариства в ресторані було зареєстровано також компанію з Одеси, Дніпропетровська та ще чотири компанії з Києва. Як видно з даної статистики західна Україна щиро відкриває свої обійми для всіх жителів нашої Неньки.

Закінчилося дане дійство для нас десь близько п'ятої години ранку. Всі змордовані дружно пішли по своїх кімнатах відсипатися, але як виявилось не довго. Особлива подяка музикантам, які своїми запальними танками відібрали в нас під ранок останні сили.

5. Перший день року

Ранок у всіх нас почався напрочуд чудово. Дався в знаки благодійний гірський клімат, який вже в одинадцятій ранку все наше товариство потягнув у гори. Домовившись з водієм вантажівки ЗИЛ-31, ми гуртом завантажилися на кузов і почався наш підйом до крісельної дороги, що веде на вершину гори "Тростянь". Підчас довгого, майже півтори години, нашого перебування в черзі, нас рятувало від холоду тільки

нестримне натхнення та бажання піднятися наверх, та пара пляшочок Закарпатського коньяку, який завбачливо знайшовся у рюкзаках.

Після недовгого, двадцять дві хвилини, підйому, ми на кінець опинилися на "вершині світу", яка по своєму сервісу анітрохи не була гіршою від низин. Гостинні аборигени обладнали на вершині всі можливі спокую світу. Все, від шашликів з гарячим вином, юшкою та запеченою картоплею, до прокату санчат, лиж, сноубордів і снігоходів та катання на саних, запряжених кіньми було в нашому розпорядженні, в міру розміру нашого гаманця. Як бувала людина можу вам порадижити, якщо не вмієте кататися на лижах, але шалено хочеться, найміть для першого разу інструктора. Ця послуга вартує 50 грн. на годину, та за власним досвідом ці витрати помножені на дві години вартують цього. Все рівно це дешевше ніж травмпункт, або чого гірше місяць перебування у гіпсі. Так як крісельна дорога працює лише до п'ятої години вечора, десь за пів години до цього ми змушені були "спуститися на землю".

Промерзши трохи на горі та підчас спуску ми зрозуміли, що заздалегідь замовлена сауна – це просто геніальна ідея. Задоволення від екскурсу в банний колорит Карпатського краю був оцінений достойно. Вареники з картоплею під пиво прямо в сауні викликали просто фурор серед учасників. Пропарившись віниками, посперечавшись і перекусивши, після двогодинного відпочинку всі попрямували до осель для продовження святкування.

6. День другий

Після дуже калорійного сніданку погляди, щодо проведеного дня в нашого колективу трохи не співпали, тому розділившись на групи ми продовжували відпочинок вже окремо. Віддамо належне шановному пану Голові, який в своєму жагучому бажанні пізнати якнайближче Карпатські гори зробив ге-

роїчну прогулянку кілометрів на двадцять п'ять-тридцять по мальовничих селах Сколівського району Львівської області.

Чим займалася друга частина мені краще відомо, так як сам брав активну участь у наступних подіях. Після короткого екскурсу по смт. Славське наша команда направилася на, вже відому мені по попередніх відвідинах, галявину. Після тривалої баталії у сніжки, більшістю було ухвалене рішення про необхідність увіковічити своє перебування в цих чарівних місцях, хоча б до весни, шляхом побудови сніговика. Сильною частиною нашої команди було вирішено про побудову сніговика саме жіночої статі, зі всіма виткаючими звідти наслідками. Головні суперечки точилися навколо розмірів і форми персів скульптури. Невдовзі проект був "зданий під ключ" і радісно "обмитий" всіма учасниками, після чого група дружно розпочала спуск у напрямі домівок. Підходив час вечері.

Вечеря здивувала в плані важкості приготування трьох кілограмів пельменів одночасно, звичайним підручним кухонним знаряддям. В загальному вечеря всім подобалася, особливо нашим "ходакам". Після вечері всі почали готуватися до від'їзду на наступний день до славетного міста Львів, де нас чекав смачний обід в гостинному для членів Громадської організації "Поступ" гриль-барі "Колобок".

7. День третій, останній

Завдяки завчасно замовленому мікроавтобусу, вся наша компанія без перешкод добралася до залізничного вокзалу міста Львова десь о третій годині дня. Після здачі валіз у камеру зберігання, короткої екскурсії по місту на старенькому трамваї та смачного обіду, в нас постала дилема, що ж робити далі. Поїзд на Київ відправлявся пів на дванадцятю вечора. Вихід прийшов сам і досить швидко. Після перегляду кінорепертуару одноголосно всі пішли на прем'єру фільму "Денна варта" у Львівський кінопа-

лац. Хочу зазначити, що перегляд фільму був на грані зриву, так як я мав необережність перед цим завести прекрасну половину нашого колективу у спеціалізований магазин сувенірів. Наших дівчат ніякими вмовляннями неможливо було звідти витягнути, і тільки погрози залишити їх у незнайомому місці самих вплинули позитивно.

Критикою даного фільму у зазначеній статті також вважаю за недоцільне займатися, тому перейдемо до подальших подій. Після рейду по ряду Львівських кав'ярень наш колектив зупинив свій вибір на чарівному місці – кав'ярня "Віденська кави". Всім, хто прибуває до Львова і хоче відчути весь колорит маленьких кав'ярень, шалено раджу не пропускати цей заклад. Всі були у повному захваті, та такому, що мало не зазіпалися на потяг до Києва. На вокзал добиралася старовинними вуличками Львова на трамваї номер 9. На пероні люб'язно нас чекав поїзд за маршрутом Львів-Київ, сівши в який ми зрозуміли що на цьому наша подорож переходить у фінальну фазу. Було сумно, але на мою думку, ця пригода – це тільки початок. Загальними зусиллями ми зможемо добитися всього, тому тримаймося разом під вітрилами ГО "Поступ".

**Член Виконкому ГО «Поступ»
Роман Когут**

P.S.: Редакція газети поцікавилась у пана Голови про його враження від тридцятикілометрові прогулянки Карпатами.

Для мене, тепер назва селища Тухля Сколівського району Львівської області назавжди буде пов'язано з ім'ям Романа Когута. Хоча ми пройшли 12 км, але враження було таке, що це було 70. Крім того ми не дійшли до кінця, хоча до мети нашої подорожі залишалося якихось 200 м.

НОВИНИ КРЕДИТНОЇ СПІЛКИ

За календарем у світі зараз панує січень. Місяць не лише тривалих веселих свят, а й час підведення підсумків минулого року та встановлення планів на рік поточний.

Отже, четвертий квартал минулого року став найбільш напруженим за час роботи спілки. Так во-

но і повинно бути у підприємства, що розвивається. На кінець 2005 року в кредитній спілці налічувалося рівно 70 членів ГО "Поступ". З них, протягом року, 28 особам було видано рівно 50 кредитів загальною сумою близько 75 тис. грн. Окрім сухої статистики хочеться відзначити, що за цей рік становлення у спілці відпрацьовані необхідні навички роботи з клієнтами, було відчуте необхідність в одних випадках йти на зустріч, а в інших займати жорстку позицію.

Кредитна спілка - це фінансова установа, неприбуткова громадська організація, частина та один з консолідуючих напрямків "Поступу". Принцип діяльності спілки у минулому році та на майбутнє можна визна-

чити як задоволення інтересів кожного особисто з урахуванням інтересів всіх членів спілки. Сподіваюся, нам це вдалося. З тими, хто отримував позички зрозуміло, а свої сподівання для спілчан-інвесторів хочу підтвердити конкретними фінансовими результатами діяльності спілки. І хоча їх висвітлювати на сторінках газети зарано, необхідно скласти звіти та нарешті пред'явити всі документи невягмовній ревізійній комісії, хочеться всіх запевнити, що кошти для виплати процентів по пайових внесках ми таки заробили навіть у перший рік діяльності. Остаточо затвердити обсяг процентів та дати команду виплатити їх повинні дати загальні збори кредитної спілки "Поступ-Кредит". Розкрию таємницю всьому світу - для виплати процентів з розрахунку 20 % річних доходів вистачає. Так як самі з нетерпінням чекаємо моменту виплати процентів, робимо максимум щоби загальні збори відбулися щонайраніше, але скоріше лютого-початку березня цього, на жаль, не станеться. Тобто, можна сказати, що покращення організації діяльності спілки у 2005 році призвело, з одного боку, до певного зниження процентних ставок по кредитах, а з другого - до можливості виплати очікуваного доходу по внесках та задоволення мінімально необхідних потреб спілки.

У 2005 році спілка набрала певний економічний досвід і у неї відпрацьовується власна специфіка роботи. Правління та спостережна рада мають за мету вивести на розгляд загальних зборів зміни до внутрішніх положень, що удосконалять діяльність КС "Поступ-Кредит". Більше часу у працівників спілки лишатиметься для безпосередньої роботи із спілчанами.

Крім того певна кількість поступовців, що задіяні у роботі в спілці, набули досвіду діяльності у новій для них сфері. Очікуються певні зміни у кадровому складі. Двері спілки завжди відкриті для всіх і, наостанок, ще одна ексклюзивна новина: починаючи з початку цього року при наданні кредитів не потрібно буде сплачувати комісію. Звертайтеся до нас. Наші телефони незмінні: 8-067-935-87-16, Ігор Костін (голова правління КС); 8-067-444-62-35, Руслан Зубишен (голова кредитного комітету); 244-16-56, Тетяна Іванова (член кредитного комітету); 8-067-239-41-84, Андрій Геращенко (член правління).

А ще когось з нас практично щоденно у будні можна зустріти у офісі за справами.

**Член правління КС «Поступ-Кредит»
Андрій Геращенко**

РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК ГРОМАДСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ «ПОСТУП»			
ПРИЗНАЧЕННЯ ПЛАТЕЖУ	ЧЛЕНСЬКИЙ ВНЕСОК ЗА _____ 200_ РОКУ	БАНК ОДЕРЖУВАЧА	ЗФ ВАТ КБ «ХРЕЩАТИК», м. КИЇВ
	ПРИЗВИЩЕ ІМ'Я ПО БАТЬКОВІ		МФО 322595
ОДЕРЖУВАЧ	ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «ПОСТУП»	РАХУНОК №	2600822012522
	КОД ЄДРПОУ 26089233		